

Sygn. akt XI GC 2233/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 22 października 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

Protokolant: Agata Trawka

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2019 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa G. S.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powódki G. S. kwotę 1600 zł (jeden tysiąc sześćset zł) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 1300 zł od dnia 29 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty,

- 300 zł od 8 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1587,40 zł (jeden tysiąc pięćset osiemdziesiąt siedem zł czterdzieści gr) tytułem zwrotu kosztów procesu.

XI GC 2233/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 listopada 2018 r. G. S. wniosła przeciwko (...) spółce akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 1600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 1300 zł od dnia 29 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty i od kwoty 300 zł od dnia 8 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż dnia 18 listopada 2017 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki M. nr rej. (...) będący własnością G. S.. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwaną spółką. Poszkodowana reprezentowana przez F. S. dokonała zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który wszczął postępowanie likwidacyjne, sporządził kalkulację naprawy i określił koszt naprawy pojazdu na kwotę 2373,53 zł wypłacając ją następnie z tytułu odszkodowania. Powódka podała, że zwróciła się do rzeczoznawcy samochodowego, który sporządził kalkulację kosztów naprawy uszkodzonego samochodu określając koszt jego naprawy na kwotę 6741,11 zł. Pełnomocnik powoda zwrócił się o dopłatę do odszkodowania, jednak pozwana uzależniła dopłatę do odszkodowania od przeprowadzenia faktycznej naprawy i przedstawienia faktur za naprawę. Powódka podała, że kwota 300 zł dochodzona w niniejszym postępowaniu to koszt sporządzenia prywatnej kalkulacji do niniejszej sprawy.

Nakazem zapłaty z dnia 19 listopada 2018 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany, terminie pozwane towarzystwo ubezpieczeń wniosło sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana wskazała, iż wypłacone dotychczas odszkodowanie w pełni rekompensuje powstałą szkodę, a sporządzona na prywatne zlecenie kalkulacja powódki przedstawia koszt zawyżony i nieadekwatny do sytuacji. Pozwana podniosła, że ewentualna dopłata do odszkodowania mogłaby zostać wypłacona w oparciu o dokumentację potwierdzającą przeprowadzenie naprawy. Pozwana zakwestionowała też roszczenie powódki w zakresie kosztu sporządzenia prywatnej kalkulacji szkody jako niepozostającego w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 listopada 2017 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki M. nr rej. (...) będący własnością G. S.. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwaną spółką.

Poszkodowana zwróciła się do F. S. o pomoc w dochodzeniu należnego odszkodowania. Po dokonaniu zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, przyjął on na siebie odpowiedzialność co do zasady i wszczął postępowanie likwidacyjne. Szkada została zarejestrowana pod nr (...) (...).

Pismem z dnia 28 listopada 2017 r. pozwane towarzystwo ubezpieczeń poinformowało poszkodowaną o przyjęciu odpowiedzialności za szkodę.

Wiadomością e-mail z dnia 28 listopada 2017 r. skierowaną na adres (...) pozwane towarzystwo ubezpieczeń, poinformowało , że w przypadku konieczności skorzystania z pojazdu zastępczego, A. może zorganizować pojazd zastępczy odpowiadający parametrom uszkodzonego samochodu. Pojazd zastępczy jest udostępniany za pośrednictwem wypożyczalni współpracującej z A., według stawek z załączonego cennika.

Dowód:

- odpis z KRS pozwanej k.60-66,
- akta szkody nr (...) (...), płyta CD k. 69;
- pełnomocnictwo k.34;
- pismo pozwanej z dnia 28.11.2017 r. k.46-47,
- wiadomość e-mail z 28.11.2017 r. akta szkody nr (...) (...), płyta CD k. 69;

Pozwana w dniu 30 listopada 2017 roku sporządziła kalkulację naprawy pojazdu M. nr rej. (...), w której określiła koszt naprawy pojazdu na kwotę 2373,53 zł.

Następnie w dniu 13 grudnia 2017 roku pozwana wydała decyzję, w której przyznała powódce kwotę 2373,53 zł.

Dowód:

- kalkulacja (...) (...) k.9-11,
- decyzja z dnia 13.12.2017 r. k. 67-68 oraz akta szkody płyta CD k.69,

Powódka zleciła rzeczoznawcy J. M. sporządzenie kalkulacji naprawy samochodu M. nr rej. (...). W opinii z dnia 3 grudnia 2017 roku nr R-2017/11/04 określił on koszt naprawy samochodu na kwotę 6741,11 zł. Za wykonaną opinię J. M. wystawił na powódkę fakturę Vat nr (...) na kwotę 300 zł brutto.

Dowód:

- opinia z kalkulacją k.13-18;
- faktura (...) k.19,
- kalkulacja stawek rbg z ekspertmot k.10-21 verte,
- kalkulacja stawek rbg z auto-serwis k.23,
- certyfikat nr (...) k.22,

Wezwaniem do zapłaty z dnia 18 maja 2018 roku pełnomocnik powódki wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 4667,58 zł tytułem pełnej rekompensaty za szkodę z dnia 18 listopada 2017 roku żądając zapłaty kwoty 4367,59 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy i kwoty 300 zł tytułem kosztów sporządzenia kalkulacji w terminie 14 dni.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k.35,
- potwierdzenie odbioru k.36,

W odpowiedzi pozwana pismem z dnia 22 czerwca 2018 roku poinformowała powódkę, że ustalona kwota jest adekwatna do poniesionej straty i odmówiła dopłaty do odszkodowania.

Dowód:

- pismo pozwanej z dnia 22.06.2018 r. k.40,
- mail pozwanej z dnia 22.06.2018 r. k.41-45,

Hipotetyczny koszt naprawy uszkodzeń pojazdu M. nr rej. (...) powstałych wskutek szkody z dnia 18 listopada 2017 r. przy użyciu w procesie naprawy części zamiennych oryginalnych sygnowanych logo producenta pojazdu tj. części z grupy O przy uwzględnieniu stawki za rbg w dobrze wyposażonych nieautoryzowanych warsztatach wynosiłby kwotę 6.860.45zł wraz z podatkiem VAT. Części o jakości Q na miesiąc i rok szkody nie były dostępne.

Z raportu optymalizacji wynika, że spośród zakwalifikowanych do wymiany elementów omawianego samochodu były dostępne części zamienne jakości O i części zamienne tzw. zamienniki z grupy (...). Części takie nie mają jakości potwierdzonej przez instytucje zewnętrzne. Hipotetyczny koszt naprawy pojazdu z użyciem zamienników o jakości (...) we wskazanym zakresie wyniósłby 3.421,85 zł wraz z podatkiem VAT.

Uszkodzony samochód to M. (...). Użycie części (...) może spowodować zakłócenie otworów technologicznych (większe lub nierówne szczeliny).

Dowód:

- pisemna opinia biegłego sądowego W. S. k.120-155,
- ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego W. S. k.177-177 verte.

Dystrybutor części przyjętych przez biegłego z kategorii (...) wskazał, iż zakupy na odległość mogą dokonywać tylko warsztaty, a osoby prywatne jedynie na miejscu z odbiorem własnym. Nadto wskazano, że zamiennik zderzaka z numerem przyjętym przez biegłego jest błędnie dobrany.

Dowód: korespondencja elektroniczna k.154

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi art. 822 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Odpowiedzialność pozwanego towarzystwa ubezpieczeń wynikała również z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym, ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Obowiązkiem odszkodowawczym ubezpieczyciela wobec poszkodowanego są objęte wszelkie postaci szkody wyrządzone tej osobie, a więc zarówno szkody na osobie, jak i szkody na mieniu, co wynika z art. 34 ust. 1 powołanej ustawy.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż pojazd sprawcy wypadku, w którym doszło do uszkodzenia pojazdu należącego do poszkodowanej ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej.

Powódką w niniejszej sprawie jest sama poszkodowana. Powódka domaga się zapłaty dalszych kosztów z tytułu odszkodowania uznając, że wypłacona przez pozwaną kwota 2373,53zł była niewystarczająca do naprawienia szkody.

Spór dotyczy więc nie zasady odpowiedzialności pozwanej ale wysokości odszkodowania.

W dotychczasowych judykatach podkreślano wielokrotnie, że uznanie wydatków związanych z naprawą pojazdu za element szkody musi być oceniane indywidualnie w realiach każdej konkretnej sprawy. Przy ustaleniu wysokości odszkodowania z tego tytułu stosować należy metodę dyferencyjną, zgodnie z którą za szkodę poczytać należy różnicę między stanem majątku poszkodowanego, który powstał po wystąpieniu zdarzenia sprawczego a hipotetycznym stanem jaki istniałby, gdyby do zdarzenia tego nie doszło. Ustalenie odszkodowania w omawianym zakresie wymaga przede wszystkim udowodnienia przez poszkodowanego wysokości szkody.

Jednocześnie w myśl art. 361 §1 k.c. jedynie w sytuacji gdy koszty poniesione na naprawę pojazdu będą kwalifikowały się jako normalne (zwykłe) następstwa zdarzenia sprawczego, uznać je można będzie za składnik (element) szkody w przedstawionym wyżej rozumieniu.

Podkreśla się, że na wierzycielu (poszkodowanym) spoczywa obowiązek zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów wywodzony z regulacji art. 354 §2 k.c., 362 k.c. i 826 §1 k.c.). Zatem szkody nie będzie stanowił każdy wydatek poniesiony celem naprawy, a jedynie taki, który w realiach konkretnej sprawy zostanie uznany w świetle powołanych przepisów za niezbędny i celowy dla zapobieżenia szkodzie .

Reasumując - o zakwalifikowaniu wydatku związanego z naprawą pojazdu jako szkody decydować muszą realia konkretnej sprawy, w tym zwłaszcza celowość poniesionych kosztów i ich uzasadnienie ekonomiczne.

Szkoda powstaje w chwili uszkodzenia pojazdu, na co wielokrotnie zwracał uwagę Sąd Najwyższy. Obowiązek naprawienia szkody nie jest zależny od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy samochodu i czy w ogóle zamierzał dokonać takiej naprawy w przyszłości. Stanowisko, że szkoda wyraża się hipotetycznymi kosztami naprawy, mimo

sprzedaży pojazdu zostało ostatnio wyrażone w wyrokach Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2018r (sygn.. akt II CNP 32/17) oraz z dnia 12 kwietnia 2018r (sygn.. II CNP 41/17), w których stwierdzono niezgodność orzeczenia sądu niższej instancji z prawem. Natomiast, że istotny jest profesjonalny koszt naprawy na prawidłowych częściach, wskazano w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018r (sygn.. II CNP 43/17). Dalej zauważyć należy, że w sprawie III CZP 51/18 (i połączonych sprawach III CZP 72/18, III CZP 74/18, III CZP 64/18 i III CZP 73/18) w dniu 7 grudnia 2018r Sąd Najwyższy odmówił odpowiedzi na pytanie Sądu Okręgowego w Szczecinie „Czy w przypadku wyrządzenia szkody w pojeździe mechanicznym, stanowiącej szkodę częściową, w przypadku, gdy przed ustaleniem wysokości odszkodowania dojdzie do naprawy pojazdu przywracającej ten pojazd do stanu sprzed powstania szkody, odszkodowanie należne poszkodowanemu w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego ograniczone jest do równowartości wydatków faktycznie poniesionych celem naprawy pojazdu, czy też powinno być ustalone jako równowartość hipotetycznie określonych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego?” W uzasadnieniu wskazano, że wcześniejsze stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w jego orzeczeniach w tym zakresie jest jasne. Kolejny raz Sąd Najwyższy odmówił odpowiedzi na podobne pytanie Sądu Okręgowego w dniu 20 lutego 2019r (III CZP 91/18).

Mając na uwadze powyższe Sąd ustalił uzasadnione koszty naprawy w oparciu o dowód z opinii biegłego.

W ocenie Sądu miarodajne są koszty przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody ustalone na kwotę 6860,45zł wyliczoną z uwzględnieniem części o jakości O.

Wniosek ten znajduje wsparcie w kilku argumentach z których w zasadzie wystarczający jest każdy oceniany indywidualnie.

W niniejszej sprawie uszkodzony został pojazd marki M. (...), a więc pojazd luksusowy, najwyższej klasy. Naprawienie szkody po uszkodzeniu pojazdu, a zwłaszcza takiego samochodu nie polega wyłącznie na przywróceniu jego sprawności technicznej. Istotne są także aspekty ekonomiczne, prestiżowe, estetyczne itp. Zastosowane części zamienne, będące w niniejszej sprawie częściami zewnętrznymi, powinny zapewnić takie spasowanie, które możliwe najbardziej zbliżone będzie do oryginalnego. Na rozprawie biegły w odniesieniu do części (...) wskazał, że zastosowanie tych części może powodować zakłócenie otworów technologicznych tj. szczeliny mogą być większe lub nierówne i o ile można dobrać nieodróżniający się lakier to szczeliny takie i tak będą widoczne.

Zwrócić należy uwagę, że Sąd Najwyższy (choćby w uchwale 7 sędziów z dnia 20 czerwca 2012r sygn. akt III CZP 85/11) dopuszcza możliwość zastosowania części innych niż oryginalne ale zawsze nowych o odpowiedniej jakości potwierdzonej przez niezależne instytucje zewnętrzne. Części (...) takiej jakości nie mają, w związku z czym nie powinny być stosowane, a zwłaszcza przy wyliczeniu szkody w takim pojeździe.

W niniejszej sprawie, nawet pozwana nie domagała się wyliczenia kosztów naprawy przy użyciu części (...). Jej wniosek w sprzecznie dotyczył wyliczenia kosztów naprawy w oparciu o części Q, a więc części o zdecydowanie wyższej jakości. Biegły dokonując wyliczenia przy użyciu części (...) wyszedł poza granice zakreślone w postanowieniu o dopuszczeniu dowodu. Wariant naprawy z częściami Q nie jest możliwy, gdyż brak jest takich części dla tej szkody.

Z korespondencji na k.154 wynika, że u dystrybutora części przyjętych przez biegłego z kategorii (...) zakupy na odległość mogą dokonywać tylko warsztaty, a osoby prywatne jedynie na miejscu z odbiorem własnym. Nadto wskazano, że zamiennik zderzaka z numerem przyjętym przez biegłego jest błędnie dobrany. Biegły potwierdził na rozprawie, że przyjęta przez niego część może być niedopasowana do bogatszej wersji pojazdu jaki został uszkodzony.

Mając na uwadze powyższą argumentację przyjąć należy, że przywrócenie stanu pojazdu przed zdarzeniem było możliwe wyłącznie przy użyciu części oryginalnych. Kwota wskazana przez biegłego z tego tytułu po pomniejszeniu jej o już dokonaną wypłatę uzasadnia uwzględnienie powództwa, co do kwoty 1300zł stanowiącej koszt naprawy.

W ocenie Sądu zasadnym jest też zwrot kosztów kalkulacji naprawy zgłoszony przez powódkę. W celu ustalenia choćby szacunkowej wartości kosztów naprawy, która pozwoliłaby ocenić wysokość odszkodowania, a później ewentualnie

zakres żądania w postępowaniu sądowym niezbędne było skorzystanie przez poszkodowaną z fachowej pomocy (por. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 2004 r., sygn. III CZP 24/04). Podkreślić należy, że powódka w niniejszej sprawie jest bezpośrednią poszkodowaną (właścicielką pojazdu), a nie nabywcą wierzytelności i nie miała ona wiedzy ani możliwości by samodzielnie oszacować koszty naprawy. Podane koszty kalkulacji naprawy nie są zawyżone. Są one m.in. zdecydowanie niższe niż koszty biegłych sądowych.

Odsetki przyznano na podstawie art. 817 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu.

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej fazie uzasadnienia. Dla porządku wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron, dowody z dokumentów oraz dowód z opinii biegłego. Autentyczność i treść dokumentów nie była kwestionowana, strony wyprowadzały z nich jedynie częściowo odmienne wnioski. Wydana opinia biegłego była przydatna przy dokonywaniu ustaleń.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 98 k.p.c.

Na zasądzone koszty składa się: opłata od pozwu 80zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17zł, połowa wynagrodzenia biegłego 590,40zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika 900zł. Wysokość kosztów wynagrodzenia pełnomocnika ustalono w wysokości stawki minimalnej tj. na podstawie §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.).

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w punkcie II sentencji.

Pozostała część zaliczki zostanie zwrócona stronom po uprawomocnieniu się wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)